

6

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Pokoj vám všem!

Svatý otec Lev XIV.

Úvodní slovo

Habemus papam – máme papeže!

Ve čtvrtek 8. května vybralo konkláve nástupce papeže Františka, amerického kardinála, augustiniána **Roberta Francise Prevosta**, který přijal jméno **Lev XIV.** Z lodžie svatopetrské baziliky udělil papež Lev své první požehnání *Urbi et orbi*, které uvedl slovy:

Pokoj vám všem!

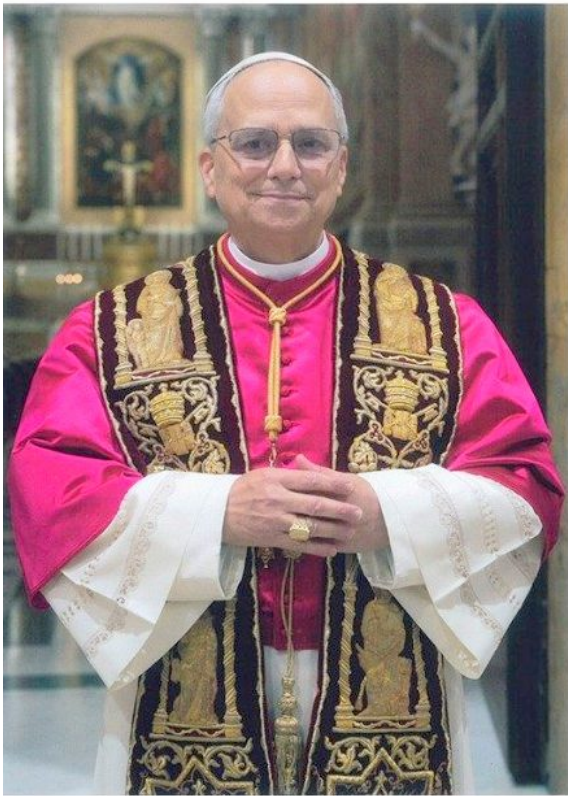
Nejdražší bratři a sestry, toto je první pozdrav Vzkříšeného Krista,

Dobrého pastýře, který dal život za Boží stádce. Chtěl bych, aby tento pozdrav pokoje vstoupil do vašeho srdce, dosáhl vaše rodiny, všechny lidi, ať jsou kdekoli, všechny národy, celou zemi. Pokoj Vám!

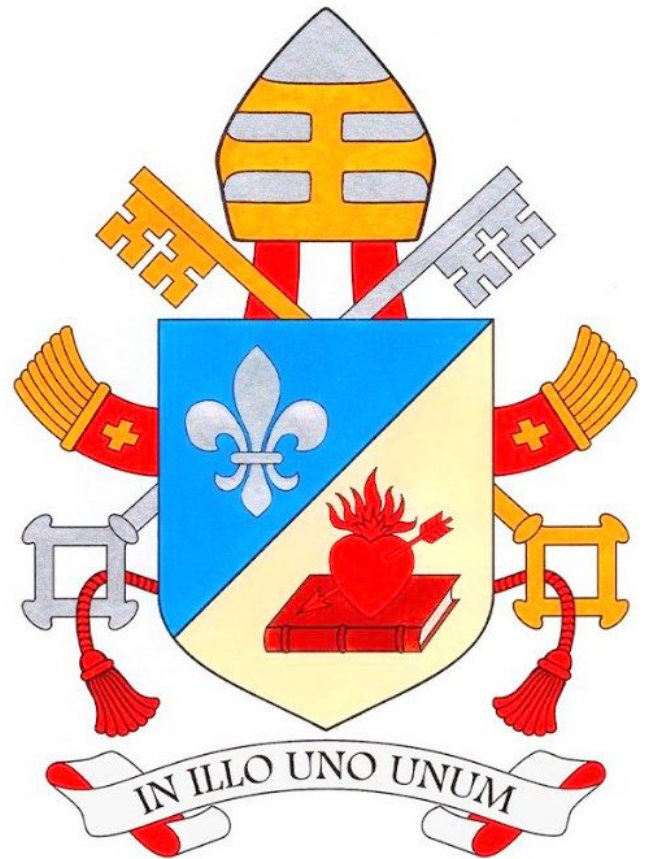
Tento mír Vzkříšeného Krista je neozbrojený a odzbrojující, pokorný a vytrvalý. Pochází od Boha, který nás všechny bezpodmínečně miluje.

Ve vděčnosti Pánu, provázejme nového papeže v modlitbách.

Váš farář Jan Mráz

Leone PP. XIV
8 maggio 2025

Informace

- **Noc kostelů** bude v pátek 23. května od 18 do 24 hodin, nebude tedy večerní mše svatá.

Kdo by byl ochoten pomoci při této akci, přihlaste se u Jana Kepřta, Veroniky Papouškové nebo Pavla Zahradníka. Schůzka, kde si rozdělíme konkrétní úkoly, bude v úterý 20. května v 18.30 v sacristii kostela. V pátek příprava začne v 17 hod., úklid po akci končí asi v 0.30.

Na pomoc s poradatelskou službou je možno přijít i jen na hodinu nebo dvě.

- **Svatodušní nověna** vedená komunitou Emmanuel probíhá od pátku 30. května 2025 do 6. června 2025 od 18.15 hod. (včetně neděle). Bližší informace budou na nástěnce komunity u v chodu do kostela a v nedělních ohláškách.

- **Svatodušní vigilie** bude slavena v sobotu 7. června 2025 ve 20.00 hod., mše svatá v 17.30 hod. nebude.

- **Farní piknik**, na který jste všichni srdečně zváni, se uskuteční v neděli 22. června. Společně se přesuneme po deváté mši svaté do Rokle k brněnské přehradě, můžete se k nám připojit kdykoliv během dne. S sebou: jídlo, pití a věci na koupání dle počasí.

Více informací najdete již brzy na nástěnkách a farním webu.

Z farní charity

Peníze z charitní pokladničky jsme tentokrát předali charitě Služby Brno na tyto účely:

Denní centrum pro lidi bez domova	2 000 Kč
Noclehárna pro lidi bez domova	2 000 Kč

Přejeme vám všem požehnané májové dny a také naplněnou přípravu na Seslání Ducha svatého. Radujme se z toho, že máme nového papeže.

Dobrovolníci farní charity

Velkopáteční očista

na těle i na duchu

Velký pátek je dost zvláštní a současně velmi jedinečný den. A to nejen pro křesťany, ale i z pohledu většinové, tedy vírou nepoznamenané populace. Již několik let i u nás rozšíření svátků právě o tento den mnohým připomnělo, že Velikonoce nespočívají jen v pondělní pomlázce, tedy alespoň v Česku velmi populárním folklóru – svéráznému příspěvku do genderových diskuzí. V jídelních lístcích restaurací si

nelze nevšimnout rozšířené nabídky bezmasých pokrmů. Petrovské ani jiné zvony se toho dne nerozezní. Odpoledne a k večeru věřící vcházejí a pak zase vycházejí z kostelů, v nichž se nesvítí a nehrají varhany. A v pohádkách se děti dozví, že v tento den se samovolně otevřou poklady a jiná tajemství skrývající jeskyně a sklepení, které jsou jinak celoročně pevně uzavřené. Vida, hned několik zdánlivě nesouvisejících témat k rozhovorům souvisejících s vírou s našimi četnými nekostelovými kamarády...

Pro křesťany jde ovšem o den Ježíšova utrpení a oběti, kterou slavíme v kostele specifickým způsobem beze mše svaté. Tomu předchází obvykle pobožnost křížové cesty. A samozřejmě jde o den přísného postu – vyvrcholení předchozí čtyřicetidenní přípravy na svátky vítězství života nad smrtí.

Tomáškovské velkopáteční tradice

Již od připojení Velkého pátku ke dnům pracovního volna roku 2016, realizuje naše farnost díky iniciativě tehdejšího kaplana Jakuba Tůmy dopolední velkopáteční křížovou cestu na krásném poutním místě Tři kříže u Chudčic, jehož původ sahá dle legendy až do časů cyrilometodějské mise. Letos poprvé (tedy na desáté výročí) nemohlo být místo dodrženo z důvodů prací a překážek na lesních cestách. Organizátoři se tedy rozhodli

propojit dvě dosud jen volně navazující tradice do jedné akce na jednom místě.

Velkopáteční koupání v přírodě

Pět let od první výše uvedené farní křížové cesty v Chudčicích přibyla další farní velkopáteční tradice. U jejího zrodu stál tehdejší kaplan Jan Patty Pavlíček, Jiří George Zukal a možná i další, kteří to ze skromnosti tají. V době vrcholícího druhého ročníku COVID 19 a omezeného setkávání šlo o to, aby očista a příprava ducha pro nadcházející Velikonoce byla provázena i očistou i přípravou těla. Tak jsme se sešli tehdy 2. dubna 2021 v 9.00 na travnatém břehu Kozí horky na brněnském Pryglu, a v zásadě v podobném počtu a složení jsme se sešli letos již popáté.

Igor Kyselka

Křížová cesta v přírodě

určili samotní aktéři, kteří se dobrovolně ujali zamyšlení a modlitby společně s přenesením dřevěného kříže, který nám neustále připomínal Kristovu oběť.

Na akci otužilců navazoval sraz v 9.30 na stejném místě pro zájemce o společné prožití křížové cesty. Trasa tentokrát vedla Podkomorskými lesy a místa pro jednotlivá zastavení si

Putování bylo letos ztížené dost nevlídným počasím, ale ani to neodradilo od účasti několik desítek našich farníků všeho věku. Závěrečnou modlitbu pronesl pan kaplan Lukáš Janoušek v hustém dešti, takže se skupina rozdělila na ty, kteří si přibalili deštník nebo pláštěnku a na zbytek, který se vrátil rovnou na parkoviště ke Kozí horce. Odvážlivci, kteří prošli celou trasu až na Rakovec, doběhli projíždějící parník a odměnou jim byla kromě neobvyklé jízdy na prázdné lodi i skvělá akce v krásné duchovní i přátelské atmosféře.

Veronika Veverka Papoušková

Kurzy Alfa

Stejně jako v předchozích letech i letos probíhal v naší farnosti od ledna do začátku května kurz Alfa. Třináct večerů, třináct vybraných témat, celovíkendová akce spojená s přímluvnou modlitbou a vysvětlující mše byly jeho náplní. Ač je kurz primárně pro hledající, letos se nám přihlásilo více lidí, kteří již mají s vírou zkušenosti, případně jsou plně praktikující. Důvodů může být více: pochybnosti, zranění, sdílení se. Z mé zkušenosti to nebývá špatně, беру to tak, že všichni jsme na jedné cestě a jakákoliv zkušenost je obohacující. Někdy si dokonce myslím, že být v kurzu je pro mě obohacující více než pro ty, co hledají. ☺

Kurz probíhal ve čtvrtek od 19 hodin na faře, o kterou jsme se dělili se skupinkou lidí, kteří rozjímají nad texty Bible z následující neděle. Tímto bych jim rád poděkoval za vstřícnou domluvu, že mohly obě akce zdárně paralelně probíhat. Večery začínaly

společnou večeří, o kterou se skvěle staralo Alfí zázemí v čele s Maruškou Keprtovou, pak následovaly písničky, zákusek, přednáška a diskuze nad tématem přednášky.

Jako každý rok, tak i letos, mě nepřestávalo udivovat, jak máme každý cestu s naším Pánem a k němu rozdílnou a jak velmi obohacující je si tuto cestu a myšlenky, jež nás na ní provázejí, sdílet. Každý přemýšlíme trochu jinak, každý máme jiné zkušenosti a dohromady je to nádherný a nekonečně bohatý obraz.

Vrcholem Alfí byla víkendová akce o Duchu a v Duchu svatém, jež se letos konala v Kaprálově mlýně, kde jsme byli dohromady ještě s dvěma dalšími Alfa kurzy a kterou nás

provedl a všechny přednášky přednesl Radovan Voříšek. Následující přímluvná modlitba byla krásná a byl to i velmi silný duchovní zážitek.

Za sebe se velmi na těším na další Alfí ročníky!

Lumír Trenčanský

Jubileum teenagerů v Římě

25. 4. 2025 – 27. 4. 2025

Dobrý den. Chtěl bych vám něco povyprávět o výletu do Říma. Výlet do Říma byl super a modlitební. Prožili jsme ho se zábavou. Někteří z nás poprvé letěli letadlem.

Tak a teď, co jsme v Římě zažili: kostel Santa Maria Maggiore, pohřeb

papeže Františka, Colosseum, dostali jsme se i k hrobce papeže Františka a tak dále. Někdy jsme museli vydržet věci, které moc nemusíme jako například dlouhé pochody. Musím říct, že to bylo sice dlouhé a náročné, ale i přesto jsme byli rádi, že jsme se mohli podívat do Říma se svými blízkými jako třeba s kamarády, rodiči, kmotry, prostě se všemi blízkými. Jestli se vám líbilo vyprávění o tom, kde jsme byli, tak se uvidíme na příštím výletu do zahraničí nebo v Česku.

S Pánem Bohem a na shledanou.

Dominik Ištok

Brněnská pěší pouť do Křtin

Již několik let má naše farnost 8. května soukromou vlastní pouť na Vranov. Při té letošní v Jubilejním roce 2025, vyhlášeném papežem Františkem, jsme se ale přidali k velké skupině poutníků do Křtin.

Brněnská pěší pouť má již třicetiletou tradici. Je to nepřerušovaná tradice pěšího putování od roku 1996 obyvatel města Brna do starobylého poutního místa s chrámem Jména Panny Marie ve Křtinách. Akce začínala jako pouť brněnské mládeže. Mládež se postupně povdávala a poženila, přibýly děti, kočárky, několikrát se měnil výchozí bod i trasa poutě. Na tuto pouť v období Covidu a protiepidemiologických opatření vycházela jen opravdu malá skupinka, aby zvládla dodržet platná nařízení. O to intenzivněji prosili o aktuální potřeby obyvatel města. Mše svatá byla sloužena v přírodě.

V roce 2025 se díky velké podpoře nového brněnského děkana tato pouť stala jedním z významných dnů pro společenství brněnské církevní obce, kdy je přáním dát brněnským věřícím prostor, aby se několikrát za rok společně setkali na zajímavé akci.

Pouť se koná za každého počasí, jídlo a pití je z vlastních zásob. Zpět do Brna po vlastní ose nebo linkovými autobusy s možností posilových spojů.

Hlavní myšlenky

Putujeme ve šlépějích P. Martina Středy jdoucího před téměř 400 lety právě do Křtin poděkovat Matce Boží za uchránění města Brna před švédskou přesilou po jeho obléhání v roce 1645 během třicetileté války.

Putujeme po spojnici dvou premonstrátských kostelů – stejnou pouť chodívali mniši ze Zábředovic, kterým tehdy patřil také kostel ve Křtinách.

Putujeme v den krásného mariánského svátku – Panny Marie, Prostřednice všech milostí – děkovat a prosit za své osobní životní situace, potřeby, rodiny ...

Putujeme v den státního svátku Den vítězství a chceme vždy pamtovat a prosit za město Brno, jeho obyvatele, politické představitele, možnosti, které nabízí ...

Putujeme krásnou jarní přírodou se všemi, kteří se daný rok přidají – mládež, pracující, rodiny s dětmi i kočárky, vozíčkáři, aktivní senioři.

Putujeme a neděláme rozdíl – vítání jsou všichni, ať už svobodní, zadaní, sezdaní, rozvedení, ovdovělí ... každý, kdo objeví chuť putovat

jarní přírodou do starobylého mariánského poutního místa, Santiniho „Perly Moravy“.

Putujeme i s našimi kněžími a ře-
holními komunitami – s možností
duchovních povzbuzení, zpovědi
nebo jen vzájemně obohacujících
rozhovorů.

Jak to viděl účastník, který se letos přidal poprvé

Sraz pěších poutníků byl v 9 hodin
v kostele sv. Václava v Obřanech.
Do kostela jsme vstupovali za zpěvu
mariánských písní. Úvodního slova
se chopili pořadatelé s několika
informacemi pro nové poutníky.
Následně jsme s brněnským děkanem
P. Vladimírem Záleským zazpívali
Přijď, ó Duchu přesvatý, pomodlili
se za šťastnou volbu nového papeže
a vyprosili si požehnání na cestu.

Bylo s námi přítomno několik
dalších kněží a jáhnů. Pěší části poutě
se zúčastnilo asi 150 lidí. Cestou měli
poutníci možnost nést dřevěný kříž se
zatlučenými hřebíky, které představují
naši víru, pevné spojení s Kristem,
starosti, bolesti a přání.

První část trasy vedla z Obřan
podél řeky do Bílovic, zde jsme si
s kněžími dali pivo a svačinu a byla
to příležitost ke krátkému odpočinku.
Dále vedla trasa lesem kolem Říc-
manic, Kanic až do Křtin. Cestou
jsme se pomodlili speciální „křížovou

cestu“: V lese se nachází několik křížů,
kde jsme se vždy zastavili na desátek
růžence. Na Konůpkově louce pak
byla delší přestávka na odpočinek
a oběd. Kdo s sebou měl kopačák nebo
drobné hry, mohl se zde tímto způ-
sobem zabavit.

Cestou se k nám přidávali další
pěší poutníci, někteří z nich bydlí
v okolních vesnicích, jiní si zvolili vý-
chozí bod své pouti třeba Ochoz.

Ke křtinskému chrámu jsme
přicházeli zhruba o půl čtvrté za
zvuku zvonů (jedna z tradic této
pouti) a na schodech kostela nás přivítal
místní farář o. Metoděj.

Mše sv. se zúčastnilo nejen těch 150
pěších poutníků, ale přidali se i mnozí
další, kteří z nejrůznějších důvodů
nemohli putovat pěšky, a nakonec nás
bylo na 450.

Po mši už jen následoval odjezd
objednaným autobusem k Janáčkovu
divadlu a domácí odpočinek.

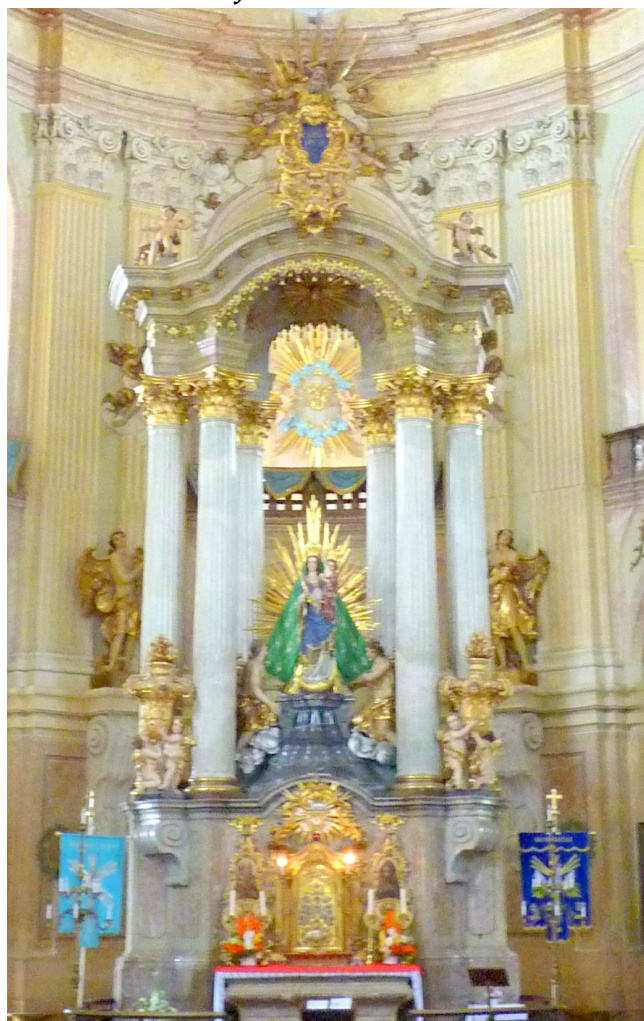

Děkuji panu faráři Mrázovi za kloubový autobus objednaný naší farností, pro ostatní pravidelné účastníky pouti to byla vítaná změna a příležitost dostat se do centra Brna – pořadatelé vždy objednávají jen posilové spoje na linku 201.

Srovnání s „tomáškovskou“ poutí na Vranov

Na Brněnské pěší pouti nejsou cestou ani pak u kostela naplánované žádné hry pro děti, hlavním programem je zde opravdu jen putování k Panně Marii – tedy ta vyčerpávající pěší cesta, nabrání sil během přestávek a duchovní posila při mši v kostele. Přesto se této pouti zúčastnilo mnoho

malých dětí – buď v kočárku, „po svých“ nebo za krkem svých tatínků. Je také náročné přijet na sraz této pouti autem – v Obřanech u kostela není kde zaparkovat velké množství aut a člověk by se po mši pak ze Křtin stejně musel vrátit pro auto. Je tedy nejlepší svěřit se do péče MHD, přijet tramvají do Obřan a po mši se nechat ze Křtin dovézt buď linkovým busem 201 na Starou osadu nebo objednaným autobusem k Janáčkovu divadlu.

Josef Bob Zelinka

Víkend rodin na Blatinách

aneb putování s medvídkem Paddingtonem

Tak jako každý rok od založení této skvělé tradice obsadila výprava rodin z naší farnosti celou chatu VHS, která se nachází uprostřed malebné vesničky Blatiny, a kromě skvělého zázemí poskytuje i mnoho prostoru pro řádění dětí. Letos jsme si víkend opět prodloužili o státní svátek a den ředitelského volna na většině brněnských škol, a už ve čtvrtek 8. 5. jsme začali hledat nový domov pro medvídka Paddingtona, který se odvážně

vychystal ze svého rodného Peru až do dalekého Londýna.

Během celého pobytu nás čekala spousta her, tvoření, výletů, zpívání u ohně i grilování a pestrý program doplnily dvě mše svaté, které nám přijel odsloužit pan kaplan Lukáš. Oslavili jsme jedny narozeniny, projeli jsme se po okolí na koních a společně jsme prožívali i volbu nového papeže. Celé naše snažení bylo na konci závěrečné výpravy odměněno záchranou medvídka Paddingtona, který nás odměnil Haribo medvídky a pořádnou porcí pomerančové marmelády!

Veronika Veverka Papoušková

Kostelnické postřehy

Velikonoce u nás proběhly jako obvykle. Děvenky okrašlovatelky zcela ignorovaly můj loňský postřeh, že se z té přemíry krásy může někdo i zbláznit, Jolly Singers a jejich hosté

obohatili svátky nádhernou hudbou a poslední účastníci vigílie opět naháněli rozjezd ve dvě hodiny. Jen velkopáteční obřady byly tentokrát v jinou dobu a pro ty, kteří se zúčastnili dopoledních farních akcí, to bylo náročnější stihnout. Obřady začínaly v 15 hodin na připomínku doby Ježíšovy smrti. Tehdy se používal jen místní čas, pásmové časy jsou vynález moderní doby, ale nyní máme letní čas, takže velkopáteční obřady vrcholily právě kolem 15. hodiny našeho místního času. Kdo chtěl, mohl s naší farností prožít velikonoční triduum nádherně, důstojně a intenzivně.

Těsně po oslavě Ježíšova vkříšení se k němu odebral papež František. Když byl zvolen byl jsem nadšen. Jezuité jsou moji největší oblíbenci a i svatý František je mi blízký. Navíc jsem o otci Bergoliově věděl už dřív, protože mě moc zaujalo, že i jako arcibiskup chodil do míst, kde se bála i policie. Hodně jsem si jeho pontifikát užíval, jen mé velké očekávání bylo asi naivní. Zejména s některými politickými vyjádřeními jsem úplně nesusouzněl nebo je nechápal. Se Svatým otcem Františkem jsme se rozloučili, ale stále tu bude s námi a bude na nás dál působit stejně jako jeho předchůdci.

Před čtyřmi lety papež František napsal, že by nikdo neměl bránit ženám ve vykonávání služeb, které

dělat mohou. Na stránkách zpravodajského webu Tisíckráte se objevil článek „Česká církev je v šoku! Papež umožnil dívkám ministrovat“, ve kterém byla zmíněna i naše farnost: *Jinou cestou se vydali ve farnosti svatého Tomáše v Brně. „Kluci si okamžitě zavolali a založili excelovskou tabulku s rozdělením služeb. Rozpis na lavabo, konvičky i zvonění je zabrán na deset let dopředu. Podle papeže tak sice holky můžou přijít, ale nebudou mít co dělat,” vysvětluje tamní farář Mons. Jan Mráz.* Jindy dobře informovaný reportér Felix Kulpa se tentokrát velice sekl a svému zdroji naletěl. Možná to byla předzvěst pozdějšího úhynu tohoto kdysi významného serveru. K žádnému vzepětí aktivity ministrantů nedošlo, tak jsem začal lákat matky, manželky, sestry a dcery ministrantů, aby si vzaly albu a šly sloužit k oltáři, že jejich blízcí jim řeknou, co a jak mají dělat. Občas jsem byl úspěšný, ale náš farář mi řekl, že on to u nás nepovolil, tak jsem to přestal dělat. Ale zjistil jsem, že s tím nemá problém farář, ale naši zasloužilí mimistranti, kterým chtěl vyhovět. Právě jemu totiž, asi jako jedinému v našem kostele, občas ministruje dívka. Letos poprvé jsem zaregistroval, že náš otec biskup zval na pravidelné setkání kromě ministrantů výslovně i ministrantky a že ministrantky v diecézi máme, lze zjistit i na webu biskupství.

Tradiční den farní pouti 8. květen, byl pro mě letos výjimečný. Poprvé po mnoha letech jsem se nezúčastnil. I v rocích, kdy jsem měl kostelní službu jsem jezdil na Vranov autem. Letos byla poutní mše ve Křtinách až v 16 hodin a to už musím být v našem kostele. A také už bych asi nedošel. Byl jsem ve Křtinách pěšky mockrát. Měl jsem takový víkendový okruh Vranov, Křtiny, Sloup a bral tato poutní místa v různém pořadí, protože většina cest mezi nimi vede Moravským krasem, kde to mám rád. Chodíval jsem i týdenní pouť Rajhrad, Velehrad, Hostýn a zpět (vždy v tomto pořadí), ale to jsem naposledy šel před devíti lety a mé tělo mi říká, že to bylo opravdu naposledy.

Tak jsem aspoň vzpomínal na svůj první poutní zážitek. Je to jedna z mých nejranějších dětských vzpomínek. Měl jsem dědečky a babičky v Líšni a otcovi rodiče mě vzali na pouť do Tuřan. Vycházelo se od kostela sv. Jiljí v krásném průvodu svátečně oděných lidí. Vpředu byl nesen křížek, v průvodu prapory a na konci byly vozy, které vezly rance s jídlem, staré lidi a mimina. Koně i žebříňáky byly vyzdobeny mnoha barevnými stuhami. Po cestě předříkávač mocným hlasem deklamoval texty, které ostatní zpívali. Snažil jsem se poctivě capat, ale občas mě děda nesl za krkem. Cesta pěkně v poklidu ubíhala, když najednou se začalo

ozývat něco jako „acinacidó“ a všichni najednou zvýšili rychlost. Spořádaný průvod se začínal rozpadat, prapory se kymácely a koně přešli z kroku do klusu. Moc se mi to líbilo a snažil jsem se to mocné heslo zapamatovat. Když jsem pak s rodiči nebo prarodiči chodil na procházky, občas jsem zakřičel „acinacidó“ a nutil je k rychlejšímu pohybu. Když to bylo poněkoli káté, tak samozřejmě zjišťovali, co říkám, co to má znamenat a odkud to mám. Když jsem vše vysvětlil, prožil jsem si své první velké životní zklamání. Ukázalo se, že to, co znám, není mocné kouzelnické zaklínadlo, které nutí všechny k rychlému pohybu. To jen tehdy na pouti někteří uviděli přicházet procesí od Slatiny a volali: „Slatiňáci dó!“ a všichni zrychlili, protože kdyby ti ze Slatiny byli v Tuřanech dřív, měli by Líšeňští celou pouť zkaženou.

Tedy celobrněnskou pouť zřejmě máme proto, aby se eliminovala tato zbytečná rivalita. Tož zase su o něco míň hlópe.

Pavel Pandan Zahradník

Příběh pro děti

V úterý po velikonočních prázdninách šla druhačka Markétka do školy a těšila se skoro po týdnu na své kamarádky. Hned v první hodině

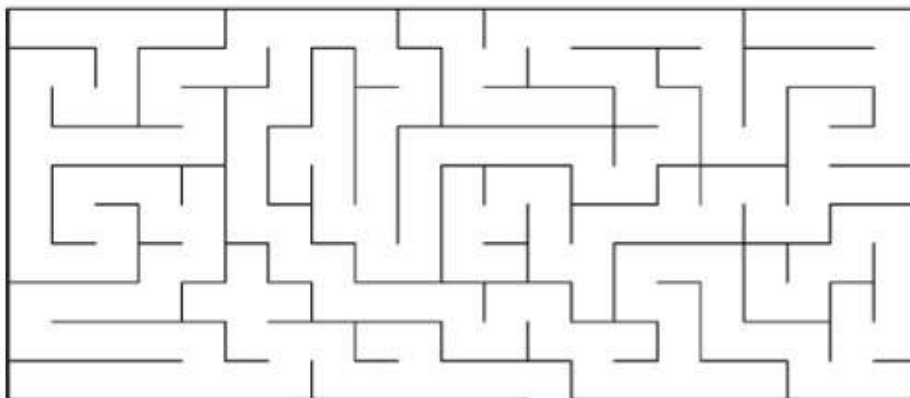
přišlo i na sdílení zážitků z Velikonoc. Kluci se předháněli v počtech vykoledovaných čokoládových dobrot, které měli skoro všichni přibalené ke svačinám. Holky zase popisovaly, jak kde barví vajíčka a co přichystaly na návštěvníky s mrskačkami za překvapení. Nakonec se přihlásila i Markétka: „Koledníků k nám přišlo včera spoustu, ale nejlepší zážitek mám z výletu na Velký pátek, kdy jsme putovali s Pánem Ježíšem na křížové cestě, a i když nám k tomu hodně přšelo, stihli jsme doběhnout parník, který jsme měli úplně sami pro sebe!“ Paní učitelka znala Markétku z kostela a chvíli se zarazila, co budou na její příspěvek říkat ostatní spolužáci, kteří byli většinou z nevěřících rodin. Hned se ozval největší hromotluk Honza: „To zní dost skvěle! A co to vůbec je, ta křížová cesta?“ A Markétka bez zaváhání v pár větách vysvětlila celé třídě, co si na Velký pátek připomínáme a že Velikonoce jsou především oslava vzkříšení. Od oblíbené kamarádky to všichni vzali jako zajímavý příběh a nikdo její vyprávění nepřerušil žádnou vtipnou poznámkou ani komentářem. „Kdoví, jestli teď malá Markéta nezasadila v někom z nich semínko víry“, pomyslela si s úsměvem paní učitelka.

Veronika Veverka Papoušková

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

KYTICE. Děti natrhaly mamince kytici. Pomoz dětem kytici donést mamince.

PRO STARŠÍ

STROMY. Vyhledej skrytá slova. Zbylá písmena čtená po řádcích tvoří tajenku.

B	O	R	O	V	I	C	E	V	O	R	Í	J	E	Ř	Á	B	S	O
Ř	S	C	V	J	A	V	O	R	R	B	A	H	N	A	T	N	Ý	L
Í	I	J	E	E	V	A	R	E	Z	L	Í	S	K	A	A	A	N	Š
Z	K	M	O	D	Ř	Í	N	B	O	J	I	N	A	N	T	S	J	E
A	A	P	Í	L	R	N	U	V	A	A	K	N	R	T	Á	A	I	E
K	R	M	S	E	P	D	E	O	T	O	P	O	L	M	K	J	L	U
K	U	B	B	E	Z	C	O	Ř	E	Š	Á	K	C	K	A	Ý	M	P

AKÁT, BEZ, BOROVICE, BŘÍZA, BUK, CEDR, DUB, HABR, JALOVEC, JASAN,
 JAVOR, JEDLE, JEŘÁB, JILM, JINAN, JÍROVEC, LÍPA, LÍSKA, MODŘÍN, OLŠE,
 OŘEŠÁK, OSIKA, PLATAN, SMRK, TOPOL, TRNKA, VRBA, ZERAV

obrázky: <https://images.google.com>

Klára Špunt Zelinková